

6

Auspice J EHOVA
DISPUTATIO INAUGURALIS
D E
AXIOMATICA GENERALI

Q U A M
Regia Acad. Aboëns. ProCancellario præcellentissimo,
Reverendissimo in Christo Patre,

Dn. ÆSCHILLO PETRÆO,

S.S.Th. Doct: celeberrimo, Diocesis hujus Archisacerdote gra-
vissimo, & in Consist. Cathed. Antist. eminentissimo.

R E C T O R E Magnifico, *Plurimum Reverendo Viro,*

D. M. GEORGIO ALANO,

S.S.Th. Prof. Primario, hujus Metropolis & quæ ad a'dem Cath:
Sacram Collig. Ecclesiarum Pastore dignissimo.

Deveneranda Facultat. Philos. suffragio & nutu,

Decano Spectabili Amplissim; *Nobiliss: ac Consultissimo Viro,*

Dn. MICHAËLE GyllenStålpe

WEXIONIO J. U. & Phil. D. Juris, Pol. & Hist: Pro-
fessore P. Excellentissimo.

P R Æ S I D E Clarissimo,

Dn. M. ABRAHAMO Georgij

T H A U V. Phys. & Botan. Pr. P.

*In nominatâ ad Aurum Universt. florentissimâ, pro Gradu
& Privilegij Collegij reportand.*

Gabriel Georgij Thauvonius

Publ. Exam. submittit. Ad diem 22. Aprilis loco & horis cons.

Excusa Typis Acad. apud Viduam Petri Wald. An. 1653.

Inclyti Magni Ducatus Fenningiæ

Academiæ Patribus Amplissimis, Reverendiss. Dn. Pro-
Cancellario, Magnif. Admodum Reverendis; Nobiliss:
Consultiss: Experientiss: Excellentissimis omnium Fa-
cultatum DN. PROFESSORIBUS; Patriæ Lumi-
nibus Columinibusq; desideratissimis; Meccen. Pa-
tronis, promotoribus & Præceptoribus
æternum devenerandis.

Nobiliss. Spectatissimis & Integerrimis VIRIS,

DN. JEREMIE P. Rosen
Klinga/ Regemens Dvarter/
Måstar Strenuo & accuratiss:
Patrueli & Fautori suo hono-
rando.

DN. JOHANNI Krösl/
Reip. Wiburgensis Consuli
solertissimo, Fautori & Co-
gnato suo colendo.

Vobis Patres Benigniss: Dignissimi, pro tantis multifa-
riam collatis in me beneficijs, quod multum debeam
ingenuè profiteor. Quibus recompensandis memet a-
liâ ratione planè imparem deprehendo, quam illa æterna
memoriæ infigere & de referendâ gratiâ, ætatè semper
cogitare. Vestra, honorandi sanguine juncti, puri
puti erga me meosq; affectus officia grato animo agno-
leo, memoreq; mente recolere studebo.

*In debiti obsequij & prompti officij exhibendi reiæ meæ levit-
dente hoc munus Humiliter, Reverenter, officiose consec.*

Gabriel G. Thauvenius.

In Nomine Domini nostri
JESU Christi.

Axiomatis natura Essentialis bifariam se repræsentat videlicet Generaliter & Specialiter. Illam (habita ratione brevitatis, mihi meisque jam competitoribus, à Veneranda Facultate Philosophica certis de causis severe præcepta, cui renuere grande nefas est.) Transitorie duntaxat delineasse indeque ea potissimum quæ S. Theolog. Studio suo usui sunt delibasse integrum esto.

Circa Generalem Axiomatis naturam Triasunt consideranda. I. Definitio, quæ commodissime formata ita sonat: **Axioma est dispositio argumenti cum argumento, quia esse aliquid aut non esse judicatur.** *Vel ita, Axioma est sententia duobus argumentis constans &c.*

Circa Definitum notanda. a. *Homonymia, quod vox Axioma, hic non accipitur Mathematicè & Spec. pro Axiomatibus naturæ certis, manifestis & indubitatis. Sed Generaliter pro quavis propositione.*

ne, sive sit vera sive falsa; necessaria aut contingens &c.

β. Etymolog. Axioma conceptus, hic loci proprio deducitur ab ἀξίωμα, quod significat idem quod censeo, statuo, judico.

γ. Synon. sunt Axioma, Enuntiatio, Pronuntiatio, propositio, &c.

In definitione not. Materia sc. duo argumenta Topica. Forma, eorundem axiomatica dispositio, Finis, legitimum iudicium.

297. 1. An iudicium pertineat ad solam Logicam? Aff.

2. An Inventio & iudicium rectè distingvantur? Aff.

A X I O M.

Axioma omne in rebus debet esse fundatum.

Vanus enim est conceptus, cui prorsus nihil respondet in re, ideoq; à ratione est ei credere. E. Omne enuntiatum quod veritas rei non comprobatur, pro nudo mentis figmento est habendum.

Ex hoc axioma refutari potest Concil. Trident. quod totam panis substantiam in corpus Christi conversam esse decrevit.

II. Constitutio, quæ duabus partibus & vinculo absolvitur. Partes illæ sunt Subjectum, quod habet rationem thematis & arguitur, Prædicatum, quod habet rationem argumenti & arguit. Clarior; Subj. est de quo aliquid dicitur. Præd. quod de aliquo dicitur. Vinculum sive copula Præd. & Subj. connectit.

Axiom.

I. Subjectum & Prædicatum non possunt extra enuntiationem considerari. Ex hoc

axiomate defendi potest nostratum Theologorum Syllogismus, quem Calvin. opponere solent. Tropica enuntiation est, in qua Tropus est vel in subjecto vel prædicato. Atqui in propositi Sacramentali Tropus nullus est ut ipsemet Calvinista confitentur. E.

2. Qualis est descriptio prædicati tale est ipsum prædicatum.

III. Divisio, quæ Axiom. (1.) secundum qualitatem dicitur Affirmatum ubi prædicatum de subjecto per copulam affirmatur. Negatum in quo prædicatum de subjecto per eandem negatur. Horum utrumque est vel purum vel Modale.

Axiom. In omnibus axiomatibus affirmant tantum consentanea argumenta ponuntur.

Verum quod pronunciat uti res est; Falsum è contra, utrumq; est Necessarium quod immutabiliter est verum, aut falsum; Et hac ratione graduum est triplex, nim. *κατα παντός. κατ' αὐτὸ. κατ' ὅλην πρόωρον.* Contingens quod contingenter est verum vel falsum.

277. An veritas Theologica & Philos. sint sibi invicem oppositæ. An verò disparatæ & subordinatæ? N. p. Aff. post.

(2.) Secundum Quantitatem, dicitur (2) Universale ubi prædicatum de subjecto universaliter aff. vel negatur. Estq; Definitum cum subjectum signo quantitatis exprimitur. Indefinitum dum signo quantitatis expresso caret.

Universale *ἀπὸ πάντων*, quod ex una tantum parte tale est; *ἀπὸ πάντων*, quod est ex utraq; i. est reciprocè universale.

(b) Particulare in quo prædicatum de subj. particulariter aff. vel negatur.

(c) Singulare est, cujus consequens (præd.) commune aut proprium, tribuitur proprio antecedenti (sub.)

A X I O M.

1. par-

1. Particula omnis varias
habet significationes, quæ ac-
curatè sunt distingvendæ: De-

signat enim universalitatem distributivam & collecti-
viam. Illa vicissim dupliciter consideratur sc. in
singula generum & genera singulorum hæc distinctio-
ne benè intellectâ in S. Scriptura passim opus est.

2. Signa syncategorematica
utrum universaliter aut particulariter acci-
piantur benè notand. quodq; si sequentia obser-
vantur *Κεϱηϱα* optimè succedit.

1. Subjecta materia diligenter est ponderanda. 2
loca parallela sive homogenea cum isto textu, de quo
orta est controversia, diligenter sunt conferenda.

Usus hujus Axiom. est contra Calvinianos &
Pontifices. Nos Luth. 1. Tim: 2. Deus vult omnes
homines salvos fieri, voculam omnes accipimus pro
distribut. in singula generam. Calviniani verò
crasè contra Scripturam pro distribut. in genera sin-
gulorum. Inter Luth. & Pontif. de vocula in Sa-
cramento Altaris: Bibite ex hoc omnes. Pontif.
intelligunt omnes Missificos Lancis exclusis;
nos verò omnes fideles.

Μεϱο τῶ Θεῶ δόξα.

Corollaria:

1.

Quædam notitiæ à natura nobis insunt.

2. Angeli à Deo sunt creati primo creationis die.
3. Angeli omnes sunt ejusdem speciei.
4. Angeli per se & suâ naturâ sunt liberi ab unione corporis hypostatica.
5. Angeli per se futura aut cogitationes hominum non cognoscunt.
6. Diabolus est author spectrorum & terriculamentorum diurnorum & nocturnorum.
7. Igne fatuo cacodæmon abutitur sæpè ad viatorum perniciem.
8. Lux primæva non erat circa universum chaos diffusa.
9. Venæ, arteriæ & nervi maximè differunt tum ratione principij, tum alijs condit.
10. Orbes reales in cælo non dantur.
11. In triangulo rectangulo, quadratum lateris recto angulo oppositi, æquale est duobus simul quadratis, reliquorum duorum laterum.
12. Altitudo turris per umbram, bæulum, speculum & Astærem Geodæticum indagari potest.
13. Lumen in lunâ non accrescit & decrescit.
14. Sol universalem non patitur Eclipsin.
15. Sola luna Eclipsin patitur.
16. Vita humana temperantiâ prolongari potest.
17. Boni Principis est accingere se Consultarijs partem corarum capellituris, quis orbis habenas moderetur.
18. Causâ & principium idem non sunt.

